

Sygn. akt V CSK 491/18

POSTANOWIENIE

Dnia 24 kwietnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z wniosku P. B.
przy uczestnictwie L. B. i J. B.
o wpis hipoteki przymusowej,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 24 kwietnia 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w J.
z dnia 17 maja 2018 r., sygn. akt II Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Tak ujęta instytucja tzw. przedsądu jest zgodna z normami konstytucyjnymi, a także ze sformułowanymi przez Radę Europy zaleceniami dopuszczającymi wprowadzenie środków eliminujących dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Wnioskodawca P. B. zarzucił zaskarżonemu postanowieniu Sądu Okręgowego z dnia 17 maja 2018 r. naruszenie art. 626⁸ § 2 k.p.c.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wnioskodawca uzasadnił wystąpieniem przesłanek, o których mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 1, 2 i 4 k.p.c.

W motywach wniosku wskazał, że w sprawie ujawniły się wątpliwości dotyczące zakresu kognicji sądu wieczystoksięgowego i jego możliwości dowodowych. Podkreślił, że stan faktyczny sprawy, w ramach którego uczestnicy postępowania zataili sporządzenie majątkowej umowy małżeńskiej miał bezpośrednie przełożenie na właściwą ocenę żądania wnioskodawcy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie objęte podstawami kasacyjnymi, doniosłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy i nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa. Powołanie się przez skarżącego na takie zagadnienie wymaga jego sformułowania oraz uzasadnienia występowania w sprawie (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 listopada 2003 r., II CK 324/03, z dnia 7 czerwca 2005 r., V CSK 3/05, z dnia 13 lipca 2007 r., III CSK 180/07, z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, z dnia 26 września 2005 r., II PK 98/05).

Z kolei oparcie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na tym, że istnieje potrzeba wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, wymaga wykazania, że określony przepis prawa nie doczekał się wykładni, mimo że budzi poważne wątpliwości albo że niejednolita jego wykładnia jest źródłem rozbieżności w orzecznictwie (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 17 czerwca 2015 r., III CSK 59/15, i 23 maja 2018 r., I CSK 31/18).

Przedstawione przez skarżącego zagadnienie prawne nie odpowiada wskazanym wymaganiom. Zostało sformułowane w sposób lakoniczny, przez hasłowe wskazanie zagadnień, które w opinii wnioskodawcy wymagają wyjaśnienia przez Sąd Najwyższy. Skarżący nie wskazał konkretnych sporów interpretacyjnych ani rozbieżnych ocen, które wiązałyby się z podniesioną kwestią.

Artykuł 626⁸ § 2 k.p.c. zawiera pełną regulację postępowania wieczysto-księgowego w zakresie podstaw orzekania. Zgodnie z nim wyłączną podstawą ustaleń faktycznych i prawnych sądu przy rozpoznawaniu wniosku o wpis w księdze wieczystej jest treść wniosku i dołączonych do niego dokumentów oraz treść księgi wieczystej.

Według utrwalonej linii orzecznictwa Sądu Najwyższego, skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. tylko wtedy, gdy zaskarżone orzeczenie jest niewątpliwie sprzeczne z zasadniczymi i niepodlegającymi różnej wykładni przepisami prawa albo wydane zostało w wyniku dostrzegalnej w sposób pewny i niewątpliwy bez potrzeby głębszej analizy jurystycznej błędnej wykładni lub niewłaściwego zastosowania prawa (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2011 r., I PK 237/10, 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, 24 lutego 2012 r., V CSK 225/11, 13 kwietnia 2016 r., V CSK 622/15). Przytoczone okoliczności powinny jednoznacznie wskazywać na to, że w zasadniczym postępowaniu skarga kasacyjna zostanie rozstrzygnięta na korzyść strony, która ją wniosła (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 20 października 2005 r., II CZ 89/2005, 10 sierpnia 2006 r., V CSK 2004/06, i 24 lutego 2006 r., IV CSK 8/06).

Skarżący nie przedstawił argumentów świadczących o występowaniu w sprawie tak rozumianej oczywistej zasadności skargi kasacyjnej. Stanowiące podstawę wpisu hipoteki przymusowej postanowienie Sądu Okręgowego we W. z dnia 3 kwietnia 2017 r. o udzieleniu zabezpieczenia w sprawie I Co [...] zostało zmienione postanowieniem Sądu Apelacyjnego [...] z dnia 28 września 2017 r. w sprawie I Acz [...] w ten sposób, że wniosek o udzielenie zabezpieczenia oddalono. Upadek zabezpieczenia spowodował, że odpadła podstawa wpisu hipoteki przymusowej do kwoty 1 782 287,63 zł.

Mając to na względzie, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.